

hidegben dolgoztunk, amikor erős volt a jég. A meleg italt azok is elvárták, akik a jégvermeket megtöltötték. A november-december folyamán elvégzendő munkákhoz előlegeznie kellett a pénzt, mivel a vendéglátóipar csak az újév januárjában fizetett. Az említettek alapján nyilvánvaló, hogy nem beszélhettünk jövedelmező vállalkozásról, inkább barátilag végzett áldozatkészségről.” – Gerstmeierné, Kundi hozzáfűzte: „Mennyi vastag rongyot kellett összegyűjtenünk, melyekből kesztyűt készítettem, hiszen ezek nélkül a jégdarabok kicsúsztak kezeinkből! A jégvermek megtöltése sok veszéllyel járt. De a munkát csak akkor értékelték, amikor abba hagytuk!”

Ezután a kocsmákban egyre ritkábban árusították a hideg sört. Egy államosított vendéglőben nem sok haszon származott abból, hogy több sör fogyott. Gyakran még a megrendelt mennyiséget sem kapták meg.

A jégvágás nehéz munkájában sokan vettek részt, így Klemm Feri, Kutnyánszki Jancsi (a kisbíró fia), Nádler Gusztáv, Schubauer Rudi, Scheili Marci, Vogel Gyuszi stb.

A Széchenyi utcában lakó Schubauer Rudi egy borzalmas élményéről számolt be: „Egyszer majdnem emberáldozatot követelt a jég! Egy nagy jégtábla áthúzása közben Scheili Kakas Marci alatt beszakadt a jég és ő egy szempillantás alatt a hideg Dunába csúszott! Óriási lelkiérettel tartotta magát, mégis csak a negyedik dobás után tudta a mentőkötetet megragadni. Végre sikerült! Kihúzták, meleg szobába vitték. Akik körülötte voltak, sohasem felejtik e szörnyű percekét.”

A jelen hűtőszekrényei, hűtőládái feleslegessé teszik a természetes jég felhasználását. Jó, hogy megszűnt ez a nagyon veszélyes munka.

Magírú Gyuláné

Ezer székely leány találkozója Csíksomlyón

1931. július 7-én szervezték meg először Csíksomlyón, Domokos Pál Péter kezdeményezésére, a Székely Leányok Találkozóját, amelyen 1600 népviseletbe öltözött leány vett részt a Székelyföld minden részéből. Ez a nevezetes esemény az *Ezer székely leány találkozója* néven maradt fenn a magyar nemzetiség- és művelődéstörténetben. Ezen a találkozón a résztvevők gyóntak, áldoztak, táncoltak, énekeltek és megfogadták, hogy hitükhöz, nyelvükhöz, szokásaikhoz, erkölcsükhez és viseletükhöz hűségesek maradnak.

Hosszú kényszerszünet után, 1990. július 8-án ismét megtartották Csíksomlyón az *Ezer székely leány* napját. 23 helység fiataljai vettek részt a találkozón. Majd ez évben, július 14-én minden eddigit felülmúló érdeklődés mellett rendezték meg az összejövetelt. A Kis- és Nagy-Somlyó közti völgyet valósággal kibélelték a színes népviseletbe öltözött leányok és legények, akik ügyességi játékok, humoros vetélkedők során mérték össze találatkonyságukat, színvonalas népművészeti műsorban mutatták be ragaszkodásukat a hagyományhoz. Valóra váltva a rendezők szándékát, a szereplők és a látogatók egyaránt hitet tettek együvé tartozásuk, magyarságuk megtartása mellett.

(H. P.)

